

Ang Nakatagong Kasaysayan ng Talatang Apatnapu - Bilang Anim

Labing-isa

Jeff Pippenger
2026-04-02

Sa ating pagsisimula sa pag-aaral ng nakatagong kasaysayan, isasaalang-alang natin kapuwa ang panloob at panlabas na mga linya ng propesiya na ngayo’y nauunawaang nakaayon sa kasaysayan mula sa panahon ng kawakasan sa talata apatnapu hanggang sa batas ng Linggo sa talata apatnapu’t isa. Ang panloob na linya ng makapropesiyang kasaysayang iyon ay minamarkahan ng aklat ng Apocalipsis sa kabanata labing-isa at talata labing-isa. Ang panlabas na linya ay minamarkahan ng aklat ni Daniel sa kabanata labing-isa, talata labing-isa. Ang panlabas na linya ng Daniel 11—talata 11 ay dumating sa kasaysayan noong 2014, at ang panloob na linya ng Apocalipsis 11—talata 11 ay dumating sa kasaysayan noong Disyembre 31, 2023. Ang panlabas na linya ay kumakatawan sa Republikang sungay ng hayop ng lupa, at ang panloob na linya ay kumakatawan sa Protestanteng sungay ng hayop ng lupa.

Ang Estados Unidos

Tinutukoy ng aklat ng Apocalipsis ang isang pangunahing bansa bilang paksa ng mga huling araw. Ang bansang iyon ay ang hayop mula sa lupa na pumipilit sa buong sanlibutan na sambahin ang papal na hayop mula sa dagat. Tinutukoy ng aklat ng Apocalipsis ang isang pangunahing bansa, isang kapisanan ng sampung bansa, at isang huwad na iglesya. Ang bansang iyon ay ang Estados Unidos, ang hayop mula sa lupa ng kabanata labintatlo; ang huwad na iglesya ay ang hayop mula sa dagat ng kabanata labintatlo; at ang biblikal na kapisanan ng sampung hari ng kasamaan ay ang United Nations. Ang tatlong kapangyarihang iyon, na kinakatawan bilang ang dragon, ang hayop, at ang huwad na propeta sa Apocalipsis labing-anim, ang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon.

Ang bawat isa sa kanila ay tinutukoy sa Daniel onse, talata apatnapu hanggang apatnapu’t lima, kung saan ang huwad na iglesya ay sumasapit sa kaniyang wakas sa pagitan ng mga dagat at ng maluwalhating banal na bundok sa talata apatnapu’t lima, na sa heograpiya ay tumutugma sa Armagedon ng Pahayag. Nagsisimula ang talata apatnapu noong 1798 nang ang halimaw mula sa dagat, samakatuwid baga’y ang huwad na iglesya, ay tumanggap ng nakamamatay na sugat, at nagwawakas ang sipi sa muling nabuhay na halimaw na yaon mula sa dagat, na siyang patutot ng Pahayag disisiyete, na namamatay sa ikalawang pagkakataon, sa gayon ay tinatapos ang sipi sa mismong lugar kung saan ito nagsimula. Ang pangunahing bansa sa kapuwa aklat ng Pahayag at Daniel ay ang Estados Unidos, ang halimaw mula sa lupa ng Pahayag trese, na siyang kabanata ng paghihimagsik. Ang halimaw mula sa lupa ay siya ring bulaang propeta sa kabanata disisais ng Pahayag, at sa talata apatnapu ng Daniel onse, ito ang mga karo, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo.

Ang Kalahating Katotohanan ay Hindi Kailanman Katotohanan

Ang bansang paksa kapuwa ng Daniel at ng Apocalipsis sa mga huling araw ay ang Estados Unidos, at ang Daniel kabanata 11 ay nagsisimula sa tiyak na pagtukoy sa panghuling pangulo ng bansang iyon. Ang katotohanang ito ay isang naitatag na katotohanan ng Biblia na itinatakwil ng mga Laodiceang Seventh-day Adventist sa pamamagitan ng pagtatago sa likod ng isang kalahating katotohanan. Ang kalahating katotohanang ikinukubli nila sa paksang ito ay ang kanilang pagsang-ayon na ang Estados Unidos ang siyang hayop na mula sa lupa sa Apocalipsis 13 at gayundin ang bulaang propeta sa kabanata 16; gayunman, tumatanggi silang makita na si Donald Trump ay isang pangunahing paksa ng hula ng Biblia sa mga huling araw. Ang Diyos ay hindi kailanman nagbabago, at nang Siya ay makitungo sa Egipto, si Faraon ay isang pangunahing paksa ng makahulang kasaysayan; pagkatapos, sa Babilonia, sina Nabucodonosor at Belsasar ay pinangalanan. Si Ciro ay pinangalanan. Si Dario ay pinangalanan. Tiyak na tinutukoy ng Biblia ang huling pinuno ng hayop na mula sa lupa, at ito ay hindi isang kaswal na pagbanggit. Alam ng Adventismo kung sino ang Estados Unidos sa hula ng panahon ng kawakasan, ngunit hindi nito makita na tinatalakay ng Diyos kapuwa ang bansa at ang pinuno nito sa bawat makahulang tagpo, at ang lahat ng mga naunang banal na kasaysayang iyon ay inilalarawan ang mga huling araw.

Trump sa Huling Pangitain

Si Donald Trump ang unang paksa sa huling pangitain ni Daniel, na siyang kasukdulanan ng lahat ng mga makahulang pangitain, hindi lamang sa aklat ni Daniel, kundi sa buong Biblia.

Ang paksa ng huling pangitain ng makasaysayang hula sa loob ng Salita ng Diyos ay si Donald Trump. Siya ang sagisag na tumutukoy sa mga yapak ng panlabas na panghuling-araw na hula ng nakatagong kasaysayan ng talatang apatnapu. Siya rin ang kawing na tumutukoy at nagtatatag sa panloob na linya ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang Protestanteng sungay sa hayop ng lupa sa Apocalipsis labingtatlo, at si Donald Trump ang kumakatawan sa Republikang sungay ng gayunding hayop. Ang hayop ay ang Konstitusyon ng Estados Unidos gaya ng kinakatawan ng konstitusyunal na republikang pamahalaan na sa pasimula ay naglagay ng paghihiwalay sa pagitan ng dalawang sungay, ngunit sa kahuli-hulihan ay pinag-iisa ang mga sungay tungo sa isang larawan ng hayop sa dagat na makapapa.

Paulit-ulit na iniuugnay ni Sister White ang larawang ginto sa ikatlong kabanata ng Daniel sa batas ng Linggo sa mga huling araw; kung gayon, sino ang kinakatawan ni Nebukadnezar? Ipababatid sa iyo ng Adventismo na ito ay ang Estados Unidos, ang halimaw na mula sa lupa ng ikalabingtatlong kabanata ng Apocalipsis, na katumbas ng pagtukoy na ang Babilonia ang naghagis kina Shadrach, Meshak at Abednego sa apoy. Si Nebukadnezar ang kinikilala ng Biblia bilang siyang may pananagutan sa panahon ng batas ng Linggo, kaya sino si Nebukadnezar, kung hindi ito ang pangulong namamahala kapag dumating ang nalalapit nang batas ng Linggo?

Tatlo

Ang huling pangitain ni Daniel, na siyang pangitain sa Ilog Hiddekel, ay nahahati sa tatlong kabanata na bawat isa ay umaayon sa mga katangian ng tatlong anghel ng Apocalipsis 14. Ang

tatlong kabanata ay kumakatawan sa una, ikalawa, at ikatlong anghel, ngunit kumakatawan din ang mga ito sa huling mensahe ni Daniel. Ang kaniyang unang mensahe sa kabanata 1 ay kumakatawan din sa tatlong anghel ng Apocalipsis 14, at sa paggawa nito ay inilalagak ang tatak ng Alpha at Omega sa kabanata 1 at sa pangitain sa Ilog Hiddekel.

Ang huling pangitain ni Daniel ay nakalagay sa balangkas ng salitang Hebreo na “katotohanan,” na binubuo ng una, ikalabintatlo, at huli at ikadalawampu’t dalawang titik ng alpabetong Hebreo. Tinutukoy ng kabanata sampu si Daniel bilang isang mag-aaral ng propesiya na binabago mula sa pagiging Laodiceano tungo sa pagiging Filadelfiano sa ikadalawampu’t ikalawang araw. Pagkatapos ay binigyan si Daniel ng kapangyarihang maunawaan ang hindi natatatakang pagdami ng kaalaman na kinakatawan sa kabanata labindalawa. Tinutukoy ng una at huling mga kabanata ng pangitain si Daniel bilang sagisag ng isang daan at apatnapu’t apat na libo, na mga tunay na mag-aaral ng propesiya.

“Anuman ang maaaring maging pagsulong ng tao sa karunungan pangkaisipan, huwag niyang isipin kahit isang sandali na wala nang pangangailangan para sa masusi at patuluyang pagsasaliksik ng mga Kasulatan upang tumanggap ng higit na liwanag. Bilang isang bayan, tayo ay tinatawag nang paisa-isa upang maging mga mag-aaral ng hula.” Testimonies, volume 5, 708.

Tinutukoy ng unang kabanata ang mga kaparehong katotohanan ng pangitain sa Ilog Hiddekel, at ang unang kabanata ng pangitain sa Ilog Hiddekel ay tumutukoy sa kaparehong katotohanan gaya ng ikatlo at huling kabanata nito. Taglay ng aklat ni Daniel ang tatak ng Alpha at Omega sapagkat tinutukoy ng unang kabanata ang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok ng walang-hanggang ebanghelyo, at gayon din ang ikalabindalawang kabanata. Pagkatapos, sa loob ng tatlong kabanata na bumubuo sa huling pangitain ni Daniel, ang unang kabanata ang alpha at ang ikatlong kabanata ang omega. Kaayon ito ng unang pagsubok kay Daniel kung anong pagkain ang kakainin niya at ng kaniyang ikatlo at huling pagsubok nang siya ay hatulan ni Nebuchadnezzar makalipas ang tatlong taon. Ang alpha na pagsubok sa Daniel uno ay hinggil sa metodolohiya ng pag-aaral ng Biblia, na kinakatawanan ng pagkain ng alinman sa pagkaing Babilonia o sa pagkaing gulay.

Ang katapatan ni Daniel sa metodolohiya ng “taludtod sa taludtod” ang naging dahilan upang siya ay masumpungang “sa lahat ng mga bagay ng karunungan at pag-unawa, na itinanong ng hari sa kanila, ay nasumpungan niya silang makasampung ulit na higit kaysa lahat ng mga mahiko at mga astrologo na nangasa buong kaniyang kaharian.” Sa omega, kabanata 12, ang mga pantas ang siyang nakauunawa sa lahat ng mga bagay ng karunungan na dumarami kapag ang makahulang Salita ay binubuksan. Ang kabanata 12 ang omega ng kabanata 1, at ito rin ang omega ng kabanata 10, ang alpha ng pangitain sa Hiddekel. Sa alpha na kabanata 10, si Daniel ay tumitindig sa espirituwal na karanasan na kaayon ng pagpasok ng mga pantas sa intelektuwal na karanasan sa kabanata 12. Binibigyang-diin ng kabanata 1 na ang metodolohiya ng pag-aaral ng Biblia ang nagpapahintulot sa mag-aaral ng hula na manangan sa katotohanan kapuwa sa espirituwal at sa intelektuwal upang matatakan.

Bilang kumakatawan sa mga tunay na mag-aaral ng hula sa mga huling araw, si Daniel at ang tatlong karapat-dapat ay ang mga pantas na hindi lamang nakauunawa sa pagdami ng kaalamang nabuksan sa panahon ng kawakasan noong 1989, kundi nauunawaan din nila ang pagdami ng kaalaman noong 9/11. Sa huli, nauunawaan nila ang nabuksang pagdami ng kaalaman noong Disyembre 31, 2023.

Sa kanilang paghahangad sa propetikong liwanag ng Diyos, sila ay nababago mula sa kilusang Laodicean ng mga Seventh-day Adventist ng isang daan at apatnapu't apat na libo tungo sa kilusang Philadelphian ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Kapag naganap ang pagbabagong ito, sila ay inihihwalay mula sa mga nagsitakas mula sa pangitain ng salaming paningin.

Mensahe ng Paghihimagsik ng Tao

Tinutukoy ng mga kabanata sampu at labindalawa ang isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat sila ang una at ikatlong hakbang sa balangkas ng katotohanan. Kapag napalakas na sa pamamagitan ng panloob na karanasan ng pangitain ng salaming-tinginan ng kabanata sampu, kalakip ng kaliwanagang dulot ng nabuksang pagkaunawa sa Daniel labindalawa, sila ay magpapahayag ng mensahe ng paghihimagsik ng sangkatauhan. Ang mensahe ng paghihimagsik ng sangkatauhan ay kinakatawan ng mga aklat ng Daniel at Apocalipsis, at ang mensahe ng paghihimagsik ay inilalagak sa loob ng propetikong balangkas ng mga kaharian ng hula ng Biblia na inilalahad sa Daniel. Ang propetikong sagisag ng patotoo ng paghihimagsik ng sangkatauhan sa loob ng aklat ng Daniel ay ganap na kinakatawan sa kabanata labing-isa. Ang kabanata labing-isa ay isang kasaysayan na nagsisimula sa pagwawakas ng Babilonia at sa pasimula ng mga Medo at Persiano. Samakatuwid, ito ay nagsisimula sa sugat na ikinamamatay ng Babilonia, na sumasagisag sa sugat na ikinamamatay ng kapapahan noong 1798. Kapag ang sugat na ikinamamatay ng kapapahan ay gumaling sa nalalapit na batas ukol sa Linggo, siya ay magiging ulo ng tatluhan pagkakaisa ng dragon, ng hayop, at ng bulaang propeta. Siya nga noon ang babaing nakasakay sa hayop sa Apocalipsis labimpito, at sa noo ng babaing iyon ay nakasulat ang Dakilang Babilonia. Sa nalalapit na batas ukol sa Linggo, ang sugat na ikinamamatay ng kapwa Babilonia at ng kapapahan ay gagaling.

Ang paghihimagsik ng sangkatauhan na kinakatawan mula pa noong panahon ng Babilonia hanggang sa wakas ng sanlibutan ang balangkas ng aklat ng Daniel, at ang ikalabing-isang kabanata ay ang panlabas na propetikong pahayag na nagtatala ng paghihimagsik na iyon sa mga huling araw. Ang patotoong iyon ng paghihimagsik na masusumpungan sa ikalabing-isang kabanata ay umaayon at nakapaloob sa loob ng huling anim na talata ng kabanata. Ang huling anim na talata ang pahayag ng paghihimagsik ng sangkatauhan, at ang huling anim na talatang iyon ay kinakatawan sa at sa loob ng natatagong kasaysayan ng talata apatnapu. Sa gayon, ang aklat ng Daniel ay naibababa sa isang kabanata, na siya namang naibababa sa anim na talata ng mismong kabanatang iyon, na siya namang naibababa sa natatagong kasaysayan ng huling kalahati ng isang talata.

Ang kabanata labing-isa ay kumakatawan sa ikalabintatlong titik na pinangungunahan ng una at sinusundan ng huling mga titik ng alpabetong Hebreo, at ang una at ang huli ay laging

magkakatulad. Tinutukoy ng unang kabanata ang pagkakahiwalay ng marurunong mula sa mga mangmang sa pangitain ng salaming paningin, at tinutukoy ng huling kabanata ang pagkakahiwalay ng marurunong mula sa mga mangmang sa pagbubukas ng tatak. Ipinabatid sa atin ng Inspirasyon na ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay isang "pagkakatatag sa katotohanan, kapuwa sa kaisipan at sa espiritu." Tinutukoy ng kabanata sampu ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo sa espirituwal na paraan, at ipinapakita ng kabanata labindalawa ang intelektuwal. Tinutukoy ng kabanata sampu ang tatlong paghipo at tatlong pakikipag-ugnayan sa mga nilalang sa langit. Tinutukoy ng kabanata labindalawa ang tatlong-hakbang na pagdadalisay sa marurunong na naisakatuparan sa pamamagitan ng pagdami ng intelektuwal na katotohanang makahula bilang "dinalisay, pinaputi at sinubok." Kung paanong ang kabanata sampu ay may dalawang sagisag ng tatlo, kasama ang tatlong paghipo at tatlong pakikipagtagpo sa langit; gayundin ang kabanata labindalawa ay may tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, gayundin, ang tatlong hula ng panahon.

Ang tatlong makalangit na pakikipagtagpo sa kabanata sampu ay nagtataglay ng tatak ng katotohanan, sapagkat ang una at huling makalangit na nilalang na nakipag-ugnayan kay Daniel ay ang anghel na si Gabriel, at ang nasa gitna ay si Miguel. Tatlong anghel, ngunit si Cristo ang anghel sa ikalawang hakbang. Ang tatlong paghipo ay kumakatawan sa isang sumusulong na tatlong-hakbang na pagpapalakas kay Daniel. Sa loob ng talata ay tatlong ulit na tinutukoy ni Daniel ang pangitain sa salaming-tanawan, at sa paggawa nito ay inilalagay niya ang tatlong pangitain sa salaming-tanawan sa loob ng pitong pagtukoy sa pangitaing mareh sa kabanata sampu. Dalawang ulit na isinalin ang salitang Hebreo na mareh bilang "anyo," at dalawang ulit bilang "pangitain," at sa tatlo pang pagkakataon ay isinalin ito bilang "pangitain." Ang "tatlo pang pagkakataon" ay hindi mareh; ang mga iyon ay ang pambabaing anyo ng mareh, na marah. Ang kabanata sampu ay may tatlong paghipo ng sumusulong na pagpapalakas, tatlong makalangit na pakikipagtagpo na nagtataglay ng tatak ng katotohanan, at tatlong pangitain sa salaming-tanawan na bahagi ng pitong pagtukoy sa anyo ni Cristo.

Kaanyuan

Ang dalawang pagkakataon na ang mareh ay isinalin bilang anyo ay tumutugma sa dalawang pagkakataon na ito ay isinalin bilang pangitain. Magkasama, ipinakilala nila si Cristo bilang isang sagisag na lumilitaw bilang isang palatandaan sa makasaysayang daloy ng hula. Sa Apocalipsis kabanata sampu, isang anghel ang bumababa at inilalagay ang isang paa sa lupa at ang isa sa dagat. Ipinabatid sa atin ni Sister White na ang anghel ay "walang iba kundi si Jesucristo." Ang anghel ng Apocalipsis sampu ay ang "anyo" ni Cristo sa makasaysayang daloy ng hula. Siya ay lumilitaw sa talata labintatlo ng Daniel kabanata walo bilang Palmoni, at mula sa Apocalipsis kabanata lima at pasulong ay lumilitaw Siya bilang ang Leon ng lipi ni Juda. Si Daniel ay kumakatawan sa mga nasa mga huling araw na sumusunod sa mga propetikong paglitaw ni Cristo, saanman Siya pumaroon. Kung sila ay tapat na gagawin ito, sila ay inakay sa pangitain ng salaming tumitingin kung saan tumatakas ang mga hindi tapat.

Ang tatlong-yugtong pagdadalisay ng ikalabindalawang kabanata, na nakabatay sa pagkaunawa sa kaalamang lumalago kapag ang isang propesiya ay nabubuksan, ay sinasamahan ng tatlong

“propesiya ng panahon,” na kumakatawan sa tatlong natatanging katuparan para sa bawat isa sa tatlong talata. Ang isang libo dalawang daan at animnapung taon ng talata pito, ang isang libo dalawang daan at siyamnapung taon ng talata labing-isa, at ang isang libo tatlong daan at tatlumpu’t limang taon ng talata labindalawa ay tumutukoy sa tatlong talata na bawat isa ay naglalaman ng isang propesiya ng panahon na natupad sa kasaysayan, at pagkaraan ay kinilala ng mga Millerita bilang makasaysayang pagpapatibay ng mensaheng kanilang ipinahayag. Ang hula sa talata, ang makasaysayang katuparan, at ang paglalapat ng mga Millerita sa kasaysayang iyon ay sumasaksi sa katuparan sa mga huling araw ng tatlong propesiyang iyon. Ngunit ang paglalapat ng mga Millerita sa panahon ay hindi na wasto, kaya ang mga pagtukoy sa panahon sa mga talata ay dapat ilapat bilang mga sagisag, hindi bilang panahon. Ang pagsasagisag ay itinatag sa mga talata sa pamamagitan ng paglalapat ng talata, ng katuparan ng talata sa kasaysayan, at ng paglalahad ng mga Millerita ng mensahe.

Ang kronolohiya ng paghihimagsik ng sangkatauhan sa kabanata labing-isa ay pinagdurugtong-dugtong ng mga alyansa, mga kasunduan, at mga tipan. Ang mga tipang pantao na kinakatawan sa loob ng kasaysayan ng kabanata labing-isa ay inihahambing sa banal na tipan.

“Sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito, ang tipan ng Diyos sa Kaniyang bayang tumutupad sa Kaniyang mga utos ay muling paninibaguhin.” Review and Herald, Pebrero 26, 1914.

Itinatag ng Roma ang buong pangitain, at nang unang talakayin ang Romang papal sa kabanata labing-isa, siya ay kinilala bilang “yaong mga nagsisipaglikat sa banal na tipan.” Ang panloob na linya sa Daniel labing-isa, na siya ring panloob na linya sa loob ng nakatagong kasaysayan ng talata apatnapu, ay kumakatawan sa mga pumapasok sa tipan sa Diyos sa mga huling araw, at ang panlabas na linya ay tumutukoy sa mga tumatalikod sa mismong tipang iyon. Sa paglalarawan sa uri ng mga tao na hindi makikinabang sa pagdami ng kaalaman sa mga huling araw, ang kanilang panlabas na kasaysayan ay hinabi sa ibabaw ng propetikong hibla ng mga nasirang kasunduan ng tao.

Nakasalalay sa panloob na hanay ng isandaan at apatnapu’t apat na libo ang maraming sagisag at paglalarawan ng tipanang kaugnayan ng Diyos sa Kaniyang nalabing bayan sa mga huling araw. Ang sagisag ng bilang na “labing-isa” ay isa sa mga katotohanang iyon, at ang katotohanang ang ikalabing-isang talata ng kabanata labing-isa ay tumutukoy sa panlabas at panloob na pangitain ng mga huling araw ay binibigyang-diin ni Isaias sa pagtukoy sa layunin at gawain ng bayan ng tipan ng Diyos sa mga huling araw sa kabanata labing-isa, at talata labing-isa.

At mangyayari sa araw na yaon, na muling iuukol ng Panginoon ang kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang nalabi sa kaniyang bayan, na matitira, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cush, at mula sa Elam, at mula sa Shinar, at mula sa Hamath, at mula sa mga pulo ng dagat. Isaias 11:11.

Ang Pagkakawatak-watak

Sa mga huling araw, ang nalabing bayan ng Diyos ay makalawang pangangalatin, at kakailangang tipunin. Tinutukoy ng talatang pito ng Daniel dose ang isang pangangalat ng bayan ng Diyos sa mga huling araw, anupat inihaharap ang isang libo dalawang daan at animnapung araw bilang sagisag ng isang pangangalat.

At aking narinig ang lalaking nararamtan ng lino, na nasa ibabaw ng tubig ng ilog, nang itaas niya ang kaniyang kanang kamay at ang kaniyang kaliwang kamay sa langit, at sumumpa sa pamamagitan niyaong nabubuhay magpakailanman na magiging sa isang panahon, mga panahon, at kalahati; at kapag kaniyang natapos na pangalatin ang kapangyarihan ng banal na bayan, lahat ng mga bagay na ito ay mangyayari. Daniel 12:7.

Ang dalawang saksi ay nangalat sa Apocalipsis kabanata labing-isa matapos nilang maibigay ang kanilang patotoo.

At pagka natapos na nila ang kanilang patotoo, ang halimaw na umaahon mula sa kalaliman ay makikipagdigma laban sa kanila, at sila’y dadaigin niya, at papatayin. At ang kanilang mga bangkay ay mahahandusay sa lansangan ng dakilang lungsod, na sa espirituwal ay tinatawag na Sodoma at Egipto, na doo’y ipinako rin sa krus ang ating Panginoon. At ang mga tao mula sa mga bayan at mga angkan at mga wika at mga bansa ay titingin sa kanilang mga bangkay sa loob ng tatlo at kalahating araw, at hindi nila ipahihintulot na mailibing ang kanilang mga bangkay. At silang mga nananahan sa ibabaw ng lupa ay mangagagalak dahil sa kanila, at magsasaya, at mangagpapadala ng mga kaloob sa isa’t isa; sapagkat pinahirapan ng dalawang propetang ito ang mga nananahan sa ibabaw ng lupa. Apocalipsis 11:7–10.

Sa susunod na talata, talata labing-isa, ang dalawang saksi ay binuhay na mag-uli mula sa kanilang kamatayan sa lansangan ng Sodoma at Egipto. Ang gayunding kamatayang iyon ay inilalarawan ni Ezekiel bilang isang libis ng nangangalat, patay, at tuyong mga buto. Ang dalawang saksi ay kumakatawan sa mga sungay na Republikano at Protestante na pinatay noong 2020. Ang sungay na Protestante ay namatay sa pamamagitan ng huwad nitong hula tungkol sa Hulyo 18, 2020 at ang sungay na Republikano ay namatay sa pamamagitan ng ninakaw na halalan noong 2020. Tinutukoy ni Isaias na kapag ang mga saksi ay binuhay na mag-uli, na kaniyang tinutukoy bilang muling pagtitipon sa ikalawang pagkakataon, ang mga saksing iyon ay nagiging watawat na nagtitipon sa mga manggagawa sa ikalabing-isang oras.

At sa araw na yaon ay magkakaroon ng isang ugat ni Jesse, na tatayo bilang watawat ng bayan; dito hahanapin ng mga Gentil: at ang kaniyang kapahingahan ay magiging maluwalhati. At mangyayari sa araw na yaon, na muling iuunat ng Panginoon ang kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang bawiin ang nalabi ng kaniyang bayan, na matitira, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Pathros, at mula sa Cush, at mula sa Elam, at mula sa Shinar, at mula sa Hamath, at mula sa mga pulo ng dagat. At magtatatag siya ng isang watawat para sa mga bansa, at titipunin ang mga pinaalis ng Israel, at pag-iisahin ang mga nakalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. Isaias 11:10–12.

Kapag iniunat ng Panginoon ang kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang magtipon, tinitipon niya ang “mga itinakwil ng Israel.” Ang “mga itinakwil ng Israel” ang nagiging watawat sa mga Gentil, at dahil dito kinakailangan muna silang itakwil bago sila tipunin. Sila ay itinakwil

sa libis ng mga tuyong buto ni Ezekiel at, nang mapatay na minsan, sila'y nahimlay sa lansangan kung saan din ipinako sa krus ang ating Panginoon, samantalang ang kabilang uri ay nagalak.

Dinggin ninyo ang salita ng Panginoon, ninyong mga nanginginig sa kaniyang salita; Ang inyong mga kapatid na napopoot sa inyo, na nagtataboy sa inyo dahil sa aking pangalan, ay nagsabi, Luwalhatiin ang Panginoon: nguni't siya'y mahahayag sa inyong kagalakan, at sila'y mangapapahiya. Isaias 66:5.

Yaong mga nanginginig sa Salita ng Diyos ay itinatoboy ng kanilang mga kapatid na napopoot sa kanila. Tinutukoy ni Jeremias kung ano ang nangyayari sa mga kapatid na napopoot sa watawat.

Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, magdadala ako ng kasamaan sa kanila, na hindi nila matatakas; at bagaman sila'y magsidaing sa akin, hindi ko sila pakikinggan. Jeremias 11:11.

Ang konteksto ng talatang labing-isa ay ang tipan ng Diyos, at lahat ng mga propeta ay tumutukoy sa mga huling araw, kaya ang tipang tinatalakay ay ang pagpapanibago ng tipan sa isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ang salita na dumating kay Jeremias mula sa Panginoon, na nagsasabi, Pakinggan ninyo ang mga salita ng tipang ito, at salitain mo sa mga tao ng Juda, at sa mga nananahan sa Jerusalem; At sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos ng Israel; Sumpain ang taong hindi tumatalima sa mga salita ng tipang ito, Na iniutos ko sa inyong mga magulang nang araw na inilabas ko sila mula sa lupain ng Egipto, mula sa pugon na bakal, na sinasabi, Sundin ninyo ang aking tinig, at gawin ninyo ang mga iyon, ayon sa lahat ng iniutos ko sa inyo: sa gayon kayo'y magiging aking bayan, at ako'y magiging inyong Diyos: Upang aking matupad ang sumpa na aking isinumpa sa inyong mga magulang, na bigyan sila ng isang lupain na inaagusan ng gatas at pulot, gaya sa araw na ito. Nang magkagayon ay sumagot ako, at nagsabi, Siya nawa, O Panginoon.

At sinabi sa akin ng Panginoon, Ipahayag mo ang lahat ng salitang ito sa mga bayan ng Juda, at sa mga lansangan ng Jerusalem, na sinasabi, Pakinggan ninyo ang mga salita ng tipang ito, at gawin ninyo. Sapagkat taimtim kong pinatotohanan sa inyong mga magulang mula nang araw na iahon ko sila mula sa lupain ng Egipto, hanggang sa araw na ito, na ako'y maagang bumabangon at nagpapatotoo, na sinasabi, Sundin ninyo ang aking tinig. Gayunma'y hindi sila sumunod, ni hindi man lamang ikiniling ang kanilang tainga, kundi lumakad ang bawat isa ayon sa haka ng kaniyang masamang puso: kaya't aking dadalhin sa kanila ang lahat ng mga salita ng tipang ito, na iniutos ko sa kanilang gawin; ngunit hindi nila ginawa.

At sinabi sa akin ng Panginoon, Isang pagsasabuwatan ang nasumpungan sa gitna ng mga lalaki ng Juda, at sa gitna ng mga nananahan sa Jerusalem. Sila'y nagbalik sa mga kasamaan ng kanilang mga ninuno, na tumangging makinig sa aking mga salita; at sila'y sumunod sa ibang mga diyos upang paglingkuran ang mga iyon: ang sambahayan ng Israel at ang sambahayan ng Juda ay sumira sa aking tipan na aking ginawa sa kanilang mga ninuno. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon, Narito, magpapadala ako ng kasamaan sa kanila, na hindi nila matatakas; at bagaman sila'y dumaing sa akin, hindi ko sila pakikinggan. Jeremias 11:1-11.

Ang paksa ng paghuhukom sa Laodiceang Seventh-day Adventism na tinutukoy ni Jeremias ay inuulit ni Ezekiel sa kabanata labing-isa, talata labing-isa.

Ang lunsod na ito ay hindi magiging inyong caldron, ni kayo man ang laman sa gitna nito; kundi hahatulan ko kayo sa hangganan ng Israel. Ezekiel 11:11.

Tuwirang tinutukoy ng Inspirasyon ang pagtatatak sa Ezekiel kabanata siyam bilang yaon ding pagtatatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo sa Apocalipsis pito. Ang talata labing-isa ng kabanata labing-isa ay simpleng pagpapatuloy lamang ng nagpapatuloy na salaysay ni Ezekiel hinggil sa paghatol sa iglesiang Seventh-day Adventist, na kinikilala ni Sister White bilang Jerusalem ng Ezekiel kabanata siyam. Yaong mga hindi tumanggap ng tatak ay hinatulan at nilipol sa pangitain ng kabanata siyam hanggang labing-isa.

Ang pangitain ng 9/11 sa Ezekiel ay kinikilala ang mga hindi tapat bilang inilalabas sa labas ng Jerusalem upang hatulan, sa gayon ay ipinakikilala ang pangwakas na paghihiwalay ng mga nagpapahayag na sila ang huling iglesya na inilalarawan sa aklat ng Apocalipsis. Ang sagisag ng "labing-isa, labing-isa" ay isang sagisag ng tipan na pinapasok ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa Diyos. Kapag pinagsama, ang mga bilang ay kumakatawan sa dalawampu't dalawa, na siyang ikasampung bahagi ng dalawang daan at dalawampu, isa sa mga sagisag ng pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao.

Ang dalawang daan at dalawampung taon sa pagitan ng 677 at 457 BC ay nag-uugnay sa hula ni Daniel na dalawang libo at tatlong daang araw sa hula ng panahon ni Moises na pitong panahon. Maraming bagay ang maaaring makilala sa dalawang daan at dalawampung taon bilang sagisag ng gawain ng pagtubos na nagsimula nang ang dalawang hulang iyon ay magkasamang dumating noong 1844. Maraming bagay ang maaaring ilahad hinggil sa sagisag na kinakatawan ng bilang na dalawampu't dalawa bilang ikapu ng dalawang daan at dalawampu, gaya rin ng kalagayan sa bilang na labing-isa. Ang nais kong tukuyin dito ay ang kaugnayan ng labing-isa at dalawampu't dalawa.

Ipagpapatuloy natin ang mga kaisipang ito sa susunod na artikulo.